

Sygn. akt III RC 3/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Pisz III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Zielińska

Protokolant: p. o. sekr. sądowego Magdalena Mrozowska

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2021 roku w Pisz

na rozprawie

sprawy z powództwa T. K.

przeciwko małoletnim J. K. i L. K.

reprezentowanym przez przedstawicielkę ustawową A. K.

o obniżenie alimentów

I. Oddala powództwo.

II. Zasądza od powoda T. K. na rzecz małoletnich pozwanych J. K. i L. K. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w spełnieniu świadczenia za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III RC 3/21

UZASADNIENIE

T. K. wystąpił o obniżenie z dniem 1 stycznia 2021 roku alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie VI RC 1205/18, od T. K. na rzecz małoletnich L. K. i J. K. z kwot po 700 złotych miesięcznie na każde z nich do kwot po 400 złotych miesięcznie na każde z nich, łącznie do kwoty po 800 złotych miesięcznie, płatnej do rąk matki małoletnich A. K. do dnia 15-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu wskazał, że wyrokiem z dnia 1 października 2019 roku Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie VI RC 1205/18 orzekł w punkcie IV o obowiązku alimentacyjnym T. K. względem małoletnich dzieci L. K. i J. K. i zasądził od T. K. na rzecz małoletnich alimenty w kwocie po 700 złotych miesięcznie na każde z nich, łącznie 1 400 złotych miesięcznie, płatne do rąk matki A. K. do dnia 15-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia.

Powód podniósł, że od daty wydania wyroku nastąpiła istotna zmiana jego możliwości finansowych, jak również zwiększyły się możliwości finansowe matki małoletnich dzieci A. K..

Wskazał, że na skutek pogorszenia się stanu zdrowia powoda, w okresie od 28 maja 2020 roku do 3 czerwca 2020 roku powód przebywał w niemieckim szpitalu (...). Z uwagi na brak ubezpieczenia powód został zobowiązany do uiszczenia kwoty 3 527,13 euro tytułem kosztów pobytu w szpitalu.

Z uwagi na problemy zdrowotne powód osiąga dużo niższy dochód. Na dzień 30 września 2020 roku dochód powoda wyniósł 9 084,74 euro, natomiast na dzień 30 września 2019 roku wyniósł 12 502,73 euro.

Wskazał, że matka małoletnich, nie informując go o tym, złożyła wniosek o świadczenia z programu 500+, w sytuacji gdy w tym czasie powód pobierał świadczenie rodzinne w Niemczech, które w całości przekazywał matce dzieci. Powód został zobowiązany do zwrotu 3 708 euro tytułem nienależnie pobranego świadczenia rodzinnego za okres od października 2019 roku do marca 2020 roku.

Powód wskazał, że jego średni miesięczny dochód obniżył się o kwotę około 650 euro miesięcznie w porównaniu do sytuacji z października 2019 roku. Podkreślił, że jako osoba samozatrudniona otrzymuje wynagrodzenie tylko wtedy, gdy pracuje. Z uwagi na stan zdrowia powód musi prowadzić bardziej oszczędny tryb życia, co przekłada się bezpośrednio na jego możliwości zarobkowe.

Wskazał, że jego koszty kształtują się na poziomie 1 000 euro, w tym 250 euro - koszty najmu mieszkania, 50 euro - woda, 50 euro (rocznie) - śmieci, 193,23 euro - ubezpieczenie zdrowotne, 300 euro - wyżywienie, 200 euro - koszty utrzymania pojazdu.

Biorąc pod uwagę średnie miesięczne wynagrodzenie powoda na poziomie około 757 euro miesięcznie, aktualnie koszty powoda przewyższają uzyskiwane wynagrodzenie. Powód korzysta ze wsparcia finansowego rodziny.

Jednocześnie wskazał, że sytuacja finansowa matki małoletnich pozwanych uległa znacznej poprawie.

Wskazał, że A. K. od 2019 roku wynajmuje domki turystom i uzyskuje z tego tytułu dochód. W okresie wakacji 2019 roku przez dwa miesiące uzyskała dochód na poziomie 13 000 złotych. Podkreślił, że w 2020 roku od momentu zdjęcia obostrzeń w maju do końca sierpnia 2020 roku A. K. prawie cały czas miała pełne obłożenie. Powód oszacował, że przychód A. K. w 2020 roku wyniósł 97 200 złotych, co daje kwotę 8 100 złotych miesięcznie.

Wskazał, że matka małoletnich powodów uzyskiwany dochód z wynajmu domków letniskowych w całości zatrzymuje dla siebie. Nie przekazuje żadnej jego części powodowi, pomimo, że domki letniskowe stanowią majątek wspólny A. K. i T. K..

W odpowiedzi na pozew przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazała, że sytuacja finansowa i zdrowotna powoda nie jest taka zła, jak stara się to przedstawić powód, a co za tym idzie, nie jest zasadne obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie w dniu 1 października 2019 roku.

Podkreśliła, że problemy zdrowotne T. K. spowodowane są przede wszystkim nadużywaniem przez niego alkoholu. Ponadto wskazała, że powód podał, że uiszcza należność w wysokości 193,23 euro tytułem ubezpieczenia zdrowotnego, a mimo to zmuszony był pokryć koszty leczenia szpitalnego.

Zaznaczyła, że obecnie nie pracuje. Opiekowała się babcią, która zmarła 21 stycznia 2021 roku. Utrzymuje się ze świadczenia rodzinnego w wysokości 124 złote na dziecko oraz ze świadczenia wychowawczego 500+. Po wydaniu orzeczenia w zakresie alimentów nie otrzymała od powoda pobieranego przez niego niemieckiego świadczenia rodzinnego, tzw. K.. Wskazała, że strony tuż przed rozprawą rozwodową doszły do porozumienia w kwestii alimentów na poziomie 700 złotych tylko dlatego, że powód zobowiązał się przekazywać A. K. świadczenie rodzinne uzyskiwane w Niemczech, jednakże nigdy tego nie robił. W związku z tym pozwana wystąpiła o przyznanie jej dodatku 500+. Nie

jest zatem winą matki małoletnich, że D. K. zmuszony jest do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, którego nigdy na rzecz dzieci nie przekazywał.

Matka małoletnich wskazała, że pozwany prowadzi w Niemczech własną firmę wykończeniową i z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej uzyskuje znacznie większe dochody, niż to oficjalnie wykazuje.

Jednocześnie podniosła, że w 2020 roku uzyskana kwota z tytułu wynajmu domków letniskowych wyniosła 45 000 złotych, nie zaś 97 200 złotych. Ponadto 03 sierpnia 2020 roku strony dokonały podziału majątku wspólnego aktem notarialnym zawartym przed notariuszem J. S.. Z uwagi na to, tocząca się w Sądzie sprawa o podział majątku została umorzona.

Matka małoletnich ponosi koszty ich utrzymania obejmujące jedzenie po ok. 350 miesięcznie na dziecko, koszty zakupu odzieży w wysokości 200 złotych miesięcznie, koszt wyprawek w wysokości 700 złotych na dziecko rocznie, opłaty szkolne i ubezpieczenia około 200 złotych rocznie, zabawki i materiały edukacyjne – 100 złotych na dziecko, bieżące leki i witaminy – 50 złotych miesięcznie na dziecko, środki czystości – 150 złotych na dziecko, rozrywki – 150 złotych na dziecko, wizyty u stomatologa – 50 złotych miesięcznie. Ponadto matka małoletnich pozwanym pokrywa koszt energii elektrycznej - 200-300 złotych miesięcznie, wody – 150 złotych, telewizji i internetu – 100 złotych, wywozu nieczystości – 50 złotych, telefonów – 100 złotych miesięcznie. Ponadto zakupuje opał na zimę, którego koszt wynosi 4 250 złotych oraz opłaca składki KRUS – 420 złotych kwartalnie oraz podatek od nieruchomości – 2 062 złotych rocznie. A. K. zaciągnęła także kredyt na pokrycie bieżących potrzeb i z tego tytułu uiszcza raty w wysokości 550 złotych miesięcznie.

W toku procesu powód T. K. rozszerzył powództwo i wniósł o obniżenie z dniem 1 stycznia 2021 roku alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie VI RC 1205/18, od T. K. na rzecz małoletnich L. K. i J. K. z kwot po 700 złotych miesięcznie na każde z nich do kwoty po 350 złotych miesięcznie na każde z nich, łącznie do kwoty po 700 złotych miesięcznie, płatnej do rąk matki A. K. do dnia 15-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Sąd ustalił, co następuje:

J. K., urodzony (...) oraz L. K., urodzona (...), pochodzą z związku małżeńskiego A. K. oraz T. K..

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 1 października 2019 roku wydanym w sprawie VI RC 1205/18 rozwiązał przez rozwód małżeństwo A. K. i T. K., zawarte 13 września 1997 roku w R..

Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron J. K. i L. K. powierzył matce, ojcu zaś władzę rodzicielską ograniczył do prawa współdecydowania o miejscu zamieszkania małoletnich i kierunku kształcenia oraz wglądu w sprawy związane z leczeniem małoletnich.

Sąd zobowiązał obydwójce rodziców do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich dzieci, i z tego tytułu zasądził od T. K. na rzecz małoletnich L. K. i J. K. alimenty w kwocie po 700 złotych miesięcznie na każde z nich, łącznie 1400 złotych miesięcznie, płatne do rąk matki z góry do dnia 15-ego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa k. 13, odpis skrócony aktu urodzenia małoletnich k. 14, 15 oraz wyrok rozwodowy z dnia 1.10.2019r. k. 121 akt sprawy VI RC 1205/18 Sądu Okręgowego w Olsztynie)

Małoletni J. K. miał wówczas 7 lat. Był zdrowy. Korzystał z pomocy psychologa w przedszkolu.

Małoletnia L. K. miała wówczas 5 lat. Była zdrowa. Uczestniczyła w zajęciach logopedycznych, za które odpłatność wynosiła 200 złotych miesięcznie.

A. K. nie była nigdzie zatrudniona. Sprawowała opiekę nad swoją babcią zamieszkującą wspólnie i z tego tytułu otrzymywała świadczenie opiekuńcze w wysokości 520 złotych miesięcznie. Wysokość zasiłku została zmieniona decyzją z 22 października 2018 roku na kwotę 620 złotych. Nie otrzymywała żadnych świadczeń socjalnych na dzieci z uwagi na otrzymywane przez pozwanego w Niemczech świadczenia przysługujące dzieciom w wysokości 390 euro miesięcznie. Do września 2018 roku korzystała z emerytury matki T. K. wpływającej na konto, do którego miała dostęp. A. K. ponosiła miesięczne koszty utrzymania w granicach około 950 złotych miesięcznie, dokonywała zakupu opału na zimę za kwotę 2 500 złotych, ponosiła koszty utrzymania dzieci w wysokości około 1100 złotych na małoletnie dziecko, utrzymywała też pełnoletnią córkę stron.

T. K. mieszkał i pracował w Niemczech. W Polsce przebywał około 2 miesięcy w roku. W Niemczech prowadził własną działalność gospodarczą – usługi wykończeniowe. Zarabiał 1200 – 1900 euro miesięcznie. Mieszkał u matki i przekazywał jej kwotę 250 euro miesięcznie na mieszkanie oraz na żywność kwotę 50-100 euro tygodniowo. Ponadto ponosił koszty paliwa – 150 euro, ubezpieczenia samochodu – 120 euro kwartalnie, wody – 50 euro miesięcznie oraz śmieci – 50 euro rocznie. Uzyskiwał świadczenie rodzinne w wysokości 390 euro na dwoje dzieci. W okresie od stycznia 2018 roku do grudnia 2018 roku T. K. przekazał A. K. kwotę w łącznej wysokości 9 630 euro.

(dowód: historia rachunku bankowego o numerze (...) za okres od stycznia do grudnia 2018 roku k. 43-85, decyzja MOPS k. 116; zeznania świadka O. K. k. 118v; zeznania A. K. k. 119; zeznania T. K. k. 119v-120 sprawy VI RC 1205/18 Sądu Okręgowego w Olsztynie)

T. K. ma 46 lat. Po rozwodzie nie zawarł ponownie małżeństwa, nie jest z nikim związany, nie posiada innych dzieci niż z małżeństwa. Mieszka w Niemczech u matki. Przekazuje matce około 200 euro na pokrycie kosztów związanych z zamieszkiwaniem oraz kwotę 50-100 euro na wyżywienie, które starcza na około dwa tygodnie. Opłaca ubezpieczenie co kwartał w wysokości 240 euro. Spłaca raty za samochód marki F. (...) w wysokości 400 euro miesięcznie. Zakupił 4-letni samochód w 2020 roku za kwotę 22 000 euro. Przeznacza na paliwo 50 euro tygodniowo. Opłaca ubezpieczenie zdrowotne w wysokości około 200 euro miesięcznie. Należności powyższe reguluje systematycznie. Nie ma w nich zaległości. Korzysta z pomocy finansowej swojej matki. Obecnie nie łoży na utrzymanie małoletnich dzieci. Nie płaci zszędzonych alimentów w żadnej kwocie.

T. K. nadal prowadzi działalność gospodarczą – usługi wykończeniowe. Za okres od 1 stycznia do 30 września 2020 roku uzyskał przychód w wysokości 11 740,63 euro.

Przebywał w Szpitalu w N. w okresie od 28 maja 2020 roku do 4 czerwca 2020 roku z rozpoznaniem choroby trzustki inne niż nowotwory złośliwe. Odpłatność za pobyt w Szpitalu wyniosła 3 527,13 euro. W okresie od 10 lutego 2021 roku do 17 lutego 2021 roku był ponownie hospitalizowany w szpitalu w N.. Zgłosił się karetką pogotowia z narastającą od kilku dni żółtaczką i ostrymi omanami, dziennym spożyciem 2-3 piw, a według krewnych więcej. Rozpoznano u niego oznaki rozpoczynającej się drobnoguzkowej i niezdekompensowanej marskości wątroby. W trakcie leczenia uzyskano poprawę stanu ogólnego i zaburzeń neurologicznych oraz poprawę parametrów wątrobowych i stanu zapalnego. Wypisano do dalszego leczenia ambulatoryjnego z zaleceniem ścisłej abstynencji alkoholowej.

T. K. został zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rodzinnego pobranego w Niemczech z uwagi na to, że matka małoletnich pobierała świadczenie wychowawcze w Polsce, w wysokości 5 229,69 euro.

(dowód: faktura ze szpitala wraz z tłumaczeniem k. 14-16; wstępne ustalenie zysków wraz z tłumaczeniem k. 17-20; korespondencja z Rodzinnego (...) w Niemczech wraz z tłumaczeniem k. 21-24; informacja ze szpitala wraz z tłumaczeniem k. 107-111; upomnienie wraz z tłumaczeniem k. 112-113; informacja MOPS k. 114; informacja MOPS k. 115; informacja MOPS k. 115; zeznania T. K. 00:03:39-00:39:51 e-protokół k. 375v-378v, 383)

A. K. ma 43 lata. Po rozwodzie nie zawarła ponownie małżeństwa. Jest związana z D. B.. Nie mieszka z partnerem. Obecnie nigdzie nie pracuje.

A. K. korzysta ze świadczenia wychowawczego po 500 złotych na każde dziecko oraz zasiłku rodzinnego po 124 złote na każde dziecko, a także otrzymuje z funduszu alimentacyjnego alimenty w kwocie po 500 złotych na każde dziecko.

A. K. posiada domki letniskowe, które wynajmuje. W 2020 roku działalność zarejestrowana była na jej córkę O. K.. Działalność była prowadzona od czerwca do września. Zyski z działalności czerpała głównie A. K.. Działalność prosperowała bardzo dobrze. Domki letniskowe cieszyły się dużym zainteresowaniem.

W okresie od 1 czerwca 2020 roku do 20 kwietnia 2021 roku A. K. dokonała wpłat gotówkowych na swoje konto kwoty w łącznej wysokości 6 000 złotych. T. K. przelał A. K. na jej rachunek bankowy 3 850 euro. Oliwa K. wpłaciła na rachunek bankowy matki kwotę 2 320 złotych, natomiast D. B. kwotę 3 259 złotych. Ponadto na rachunek bankowy w związku z rezerwacją domków letniskowych wpłynęła kwota w łącznej wysokości 7 451,12 złotych. W 2020 roku dokonano rezerwacji na kwotę 57 470 złotych. Prowizja serwisu booking wyniosła 8 237,10 złotych. Oprócz tego zdarzało się, że domki letniskowe wynajmowano bez pośrednictwa serwisu booking. Zdarzało się, że pieniądze za wynajem domków letniskowych były wpłacane na rachunek bankowy partnera A. K., D. B..

A. K. spłaca kredyt zaciągnięty w wysokości 27 000 złotych związany z domkami letniskowymi. Miesięczna rata wynosi około 500 złotych. Opłaty związane z zamieszkaniami wynoszą 600-700 złotych. Dodatkowo A. K. ponosi koszty opału.

J. K. w listopadzie skończy 9 lat. Jest nadpobudliwy. Korzysta z usług dentysty, u którego wizyta to koszt 150 złotych.

L. K. ma 7 lat. Cierpi na afazję sensoryczną, ma problemy z wymową.

(dowód: zeznania świadka K. M. 00:33:42-01:05:02 e-protokół k. 123v-125,126; dokument k. 149-151; pismo z MOPS wraz z dokumentacją k. 171-284; historia rachunku bankowego k. 286-358; wydruk dokonanych rezerwacji k.359-364; zeznania świadka D. B. 00:19:44-00:33:52 e-protokół k.369v-371, 374; zeznania O. (...):35:04-00:53:43 e-protokół k. 371-372v, 374, zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych 00:40:59-01:05:17 e-protokół k. 378-379v,383)

W dniu 3 sierpnia 2020 roku T. K. i A. K. zawarli umowę o podział majątku wspólnego, w której to T. K. przekazał swoją część majątku A. K. bez obowiązku żadnych spłat ani dopłat. Z uwagi na powyższe Sąd Rejonowy w Piszku postanowieniem z dnia 27 stycznia 2021 roku umorzył postępowanie w sprawie I Ns 120/20 o podział majątku wspólnego T. K. i A. K..

(dowód: kserokopia aktu notarialnego k. 62-65; odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem w sprawie I Ns 120/20 k. 84-96)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, a w szczególności zeznań stron i świadków, a także dokumentów złożonych przez strony. Sąd dał wiarę w całości dowodom z dokumentów, zaś dowodom z zeznań stron i świadków w zakresie wyżej opisanym.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego, w tym podwyższenia, obniżenia lub uchylecia alimentów.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Rozstrzygnięcie oparte na podstawie art. 138 kro polega na porównaniu stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmianie.

Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie było zatem ustalenie, czy po zasądzeniu alimentów w dniu 1 października 2019 roku w sprawie VI RC 1205/18, nastąpiła istotna zmiana okoliczności w zakresie sytuacji rodzinnej, osobistej i zarobkowej zobowiązanego oraz w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych, uzasadniająca zmianę

dotychczasowej wysokości alimentów. Dlatego też Sąd przede wszystkim porównał, po pierwsze, jak kształtowały się usprawiedliwione potrzeby małoletnich pozwanych w dacie poprzedniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego, a jak w czasie orzekania w niniejszej sprawie, a po wtóre - porównał możliwości zarobkowe i majątkowe powoda we wskazanych wyżej okresach.

Nie budzi wątpliwości, że obowiązek alimentacyjny powoda T. K. względem małoletnich pozwanych J. K. i L. K. istnieje w dalszym ciągu. Rodzice zobowiązani są bowiem do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymywać się samodzielnie i nie posiadają własnego majątku, z którego dochody wystarczałyby na całkowite pokrycie jego kosztów utrzymania lub wychowania (art. 133 § 1 kro).

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się takie potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiednio do wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Zgodnie z art. 96 kro, rodzice są obowiązani troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Stosownie do tej dyrektywy rodzice są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych i kulturalnych, także środki wychowania i kształcenia według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Od daty zasądzenia alimentów na rzecz małoletnich J. K. i L. K. upłynęło półtora roku. Powód w żaden sposób nie wykazał, aby zmniejszyły się usprawiedliwione potrzeby związane z utrzymaniem i wychowaniem małoletnich pozwanych. Małoletni realizują obowiązek szkolny, co wiąże się z szeregiem wydatków, zwłaszcza na początku roku szkolnego. Należy wskazać, że wraz z dorastaniem i przede wszystkim kształceniem, usprawiedliwione potrzeby dziecka co do zasady wzrastają. Matka małoletnich nie jest w stanie sama sprostać ciągle rosnącym wydatkom związanym z utrzymaniem i wychowaniem dzieci.

Co do sytuacji majątkowej matki małoletnich pozwanych niewątpliwie ulegała ona polepszeniu. A. K. ma możliwości i uzyskuje znaczne dochody z tytułu wynajmu domków. Sąd nie badał, jakie dokładnie matka małoletnich pozwanych uzyskuje z tego tytułu dochody, gdyż ta okoliczność nie jest istotna dla rozstrzygnięcia tej sprawy, stąd pominął wnioski dowodowe zgłoszone w tym celu przez powoda. Sąd bada przede wszystkim zmianę okoliczności dotyczących usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych i zmianę możliwości majątkowych oraz zarobkowych osoby zobowiązanej. Przy założeniu, że dochody matki pozwanych wynosiłyby ponad 90 000 złotych rocznie, to i tak nie wpłynęłoby to na wysokość obowiązku alimentacyjnego powoda, gdyż jest on zależny tylko od sytuacji powoda i usprawiedliwionych potrzeb dzieci.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że rodzice małoletnich pozwanych nie są zobowiązani do zaspokajania finansowych potrzeb dzieci w częściach równych. Zgodnie z treścią art. 135 § 2 kro, wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub części, na osobistych staraniach o ich utrzymanie lub wychowanie. Małoletni pozwani znajdują się pod bezpośrednią opieką matki, która sama czyni starania o ich rozwój umysłowy i fizyczny, co wiąże się z nakładem osobistej pracy wychowawczej. Powód na co dzień mieszka w Niemczech. Nie czyni osobistych starań związanych z wychowaniem małoletnich pozwanych. W tej sytuacji to na nim powinien spoczywać w znacznym zakresie ciężar finansowy utrzymania dzieci.

Faktem jest, że powód w ostatnim czasie borykał się z problemami zdrowotnymi. Z dokumentacji medycznej z niemieckiego szpitala, jak również z zeznań świadków wynika, że problemy te związane są z nadużywaniem przez

niego alkoholu. Również w piśmie procesowym powoda z dnia 22 marca 2021 roku pełnomocnik powoda wskazała, że powód wpadł w ciąg alkoholowy, czego konsekwencją była hospitalizacja powoda w Niemczech (k.101).

Bezspornie powód przeżył epizod poważnej choroby, w związku z którą był hospitalizowany. Obecnie powód nie leczy się, nie przyjmuje nawet leków. Stwierdzić zatem należy, że stan zdrowia powoda nie powoduje braku możliwości zarobkowych. Powód nie ma orzeczonej niezdolności do pracy ani stwierdzonych przeciwwskazań zdrowotnych do podjęcia jakiegokolwiek zatrudnienia i nie prowadzi stałego leczenia. Bezczylność powoda w niepodjęciu pracy, czy to w ramach działalności gospodarczej czy też na umowę o pracę, należy uznać za nieusprawiedliwioną.

Zaakcentować wypada, że sytuacja, w której powód zdecydował się na przekazanie swojego majątku matce małoletnich nie może stanowić podstawy obniżenia alimentów na rzecz małoletnich pozwanych. Wbrew twierdzeniom powoda nie wypełnia to w żaden sposób jego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich dzieci.

W ocenie Sądu niezrozumiałe jest twierdzenie powoda, w którym to wskazuje, że obniżenie alimentów powinno nastąpić, gdyż nie otrzymuje on już niemieckiego zasiłku rodzinnego. Powód nie może przerzucać swojego obowiązku alimentacyjnego na instytucje państwowe. To powód ponosi odpowiedzialność za swoje dzieci i to on zobowiązany jest do ich utrzymywania.

Niezrozumiała jest również fakt, że powód jest w stanie uiszczać regularnie opłaty i zobowiązania, a nie jest w stanie łożyć na utrzymanie swoich dzieci.

Powód wskazuje, że obecnie mieszka z matką i pozostaje jej na utrzymaniu, gdyż nie uzyskuje żadnych dochodów. Płaci jej jednak za mieszkania i wyżywienie. W tym zakresie zeznania powoda są nielogiczne i nie spójne. Ponadto zakupił samochodu za kwotę 22 000 euro na kredyt. Przy czym wskazuje, że nie ma potrzeby sprzedaży samochodu, gdyż raty kredytu na samochód opłaca jego matka. Wszystko to świadczy, że powód jednak uzyskuje dochody.

Mając na uwadze powyższe, uznając, że powód dysponuje możliwościami zarobkowania na poziomie pozwalającym czynić zadość dotychczasowemu obowiązkowi alimentacyjnemu względem małoletnich pozwanych, Sąd na podstawie powołanych na wstępie przepisów powództwo oddalił w całości.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o § 2 pkt 4) w zw. z § 4 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz art. 98 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 1 800 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, gdyż obowiązek zwrotu kosztów obciąża osobę zobowiązaną do alimentów.